Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

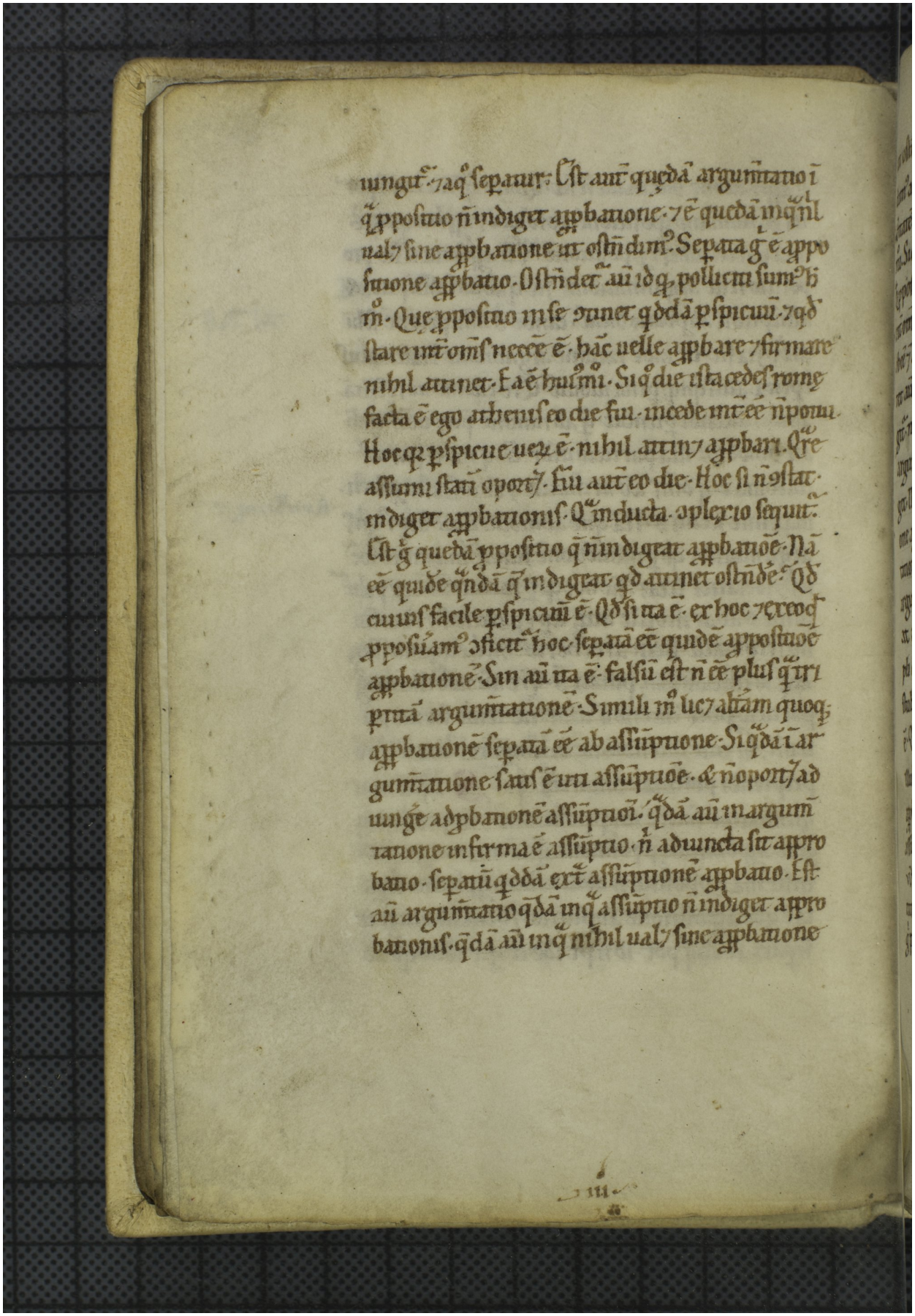

iungur. ⁊ aq̃ separatur. Est autem quedam argumentatio i
q̃ propositio ñ indiget approbatione. ⁊ ē quedam in q̃ nil
ual ⁊ sine approbatione ut ostendam. Separata g ē appo
sitione approbatio. Ostendet autem id q. pollicitus sum hi
m. Que propositio in se continet quod dam perspicuum ⁊ quod
stare inter omes necesse ē. hac uelle approbare ⁊ firmare
nihil attinet. Ea ē huiusmodi. Si quid die ista cedes romę
facta ē ego athenis eo die fui. incede inter ēe nipotui
Hoc qr perspicue uerum ē. nihil attin approbari. Qre
assumi stam oportet. Fui autem eo die. Hoc si ñ ostat
indiget approbationis. Q̃ inducta. oplexio sequitur.
Est g quedam propositio q ñ indigeat approbatione. Na
ēe quide q̃ndam q̃ indigeat quod attinet ostendere. Quod
cuius facile perspicuum ē. Quod si ita ē. ex hoc ⁊ ercoq
proponam. sicut hoc separatum ēe quide appositione
approbatione. Sin autem ita ē. falsum est ñ ēe plus q̃ tri
partitam argumentatione. Similiter nos lucet aliam quoq;
approbatione separatam ēe ab assumptione. Si q̃dam in ar
gumentatione satis ē ut assumptione. & ñ oportet ad
iunge adprobatione assumptioi. q̃dam autem in argumen
tatione infirma ē assumptio. ñ adiuncta sit appro
batio. separatim quodam ext assumptione approbatio. Est
autem argumentatio quam in q̃ assumptio ñ indiget appro
bationis. quam autem in q̃ nihil ual ⁊ sine approbatione